

Reagiranje: Dubravko Lovrenović – medievalist-inkvizitor

Autor tačno.net
30.11.2016. u 09:12

Povezani članci

- Istina o 27. srpnju 1941.
- Zašto se HDZ nikada neće ispričati
- Gospar – obelisk koji nosi ime Đela Jusića
- Odlaganje u nedogled
- Suočavanje sa „đavolim krstovima i križevima“
- Basara: Samo je Đinđićeva smrt siguran posao

Свиђа ми се 582

foto: avaz.ba

Prof. dr. Sanjin Kodrić: Dubravko Lovrenović – medievalist-inkvizitor

Kolega Dubravko Lovrenović očito ima svoje opsesije, a u posljednje vrijeme jedna od njih očigledno jesam – ja. Time je i Dubravko Lovrenović ozvaničio svoje članstvo u klubu koji bi se mogao nazvati i Klub za eliminaciju Sanjina Kodrića. Klub je dosad predvodio Enver Kazaz, a već odavno njegovi su stalni članovi Nenad Veličković, supruga kolege Lovrenovića Alisa Mahmutović i njezina bliska prijateljica Edisa Gazetić, dok su povremeni članovi ili "novaci" još poneki koji se iz ovog ili onog razloga stavljaju na korist i službu vođama Kluba. Uz neke druge, takorekuć služba za odnose s javnošću Kluba postao je u međuvremenu prvenstveno portal *Tačno.net*, koji je tako potpuno iznevjerio i svoje ime i svoju misiju – to je portal koji s neopisivom lahkoćom omogućuje hajku na jednog čovjeka, valjda u ime nekih "viših ciljeva". Zato bi ovaj portal trebao promijeniti svoje ime u njegov antonim i zvati se *Netačno.net*.

I da – ne daj Bože – želim, ne bih se mogao spustiti na razinu pisanja bilo kojeg od uglednika Kluba koji sad, izgleda, hoće voditi Dubravko Lovrenović. Stoga ne bih mogao pisati npr. o brojnim čisto ličnim razlozima zbog kojih sam svakom od njih posebno draga, štaviše omiljena i njihova upornog pisanja vrijedna tema. No, i mimo toga ličnog, članovima i članicama Kluba, naročito sam, izgleda, zanimljiv kao Bošnjak iz akademske zajednice i, osobito, kao profesor bošnjačke književnosti. Naprosto, činjenica da jesam Bošnjak i da, eto, istražujem i pišem o bošnjačkoj i bosanskohercegovačkoj književnosti i kulturi, i da u tome ne posustajem uprkos najrazličitijim, javnim i tajnim pritiscima, posebno ih nadahnjuje, budi njihovu maštu, pokreće njihovu kreativnost, a njihove duše nalaze napokon odušak koji toliko žude. A prostor za ovu vrstu "relaksacije" redovno im nudi naročito *Tačno.net*.

Na tekstove članova i članica Kluba zaokupljene mnome ne obazirem se, pa ih i ne demantiram, tim prije što se bavim prečim i pametnijim stvarima, uprkos onome što bi htio Klub. Čitam ih tek informativno i letimično, tek da budem u toku, ali ih uredno arhiviram za sve ono čemu takvi tekstovi mogu služiti, a posebno ih ostavljam svome sinu Skenderu. Jednog dana njemu će možda pomoći da shvati i to koji je visoki akademski i etički standard potaknuo "teta" Alisu Mahmutović da u jednom od svojih napadačkih tekstova o Skenderovu ocu "uzme u razmatranje" i cijelu omraženu porodicu Kodrić, dakle ne samo njegova oca i majku već i samog njega, tad dječaka od četiri i po godine. Možda će i uredništvo portala *Tačno.net* pronaći neko profesionalno opravdanje za pisanje o malodobnom djetetu targetiranog Neprijatelja njihove agilne vanjske saradnice. A tih tekstova, tekstova članova i članica Kluba, ima toliko da već sad čine čitavu jednu pozamašnu knjigu. Nalik knjigama koje su nekad ranije na slične načine pisane o mojim časnim predšasnicima u bosnistički kakvi su bili Midhat Begić, Muhsin Rizvić, Alija Isaković, Munib Maglajlić i dr., ili kakvi su neki drugi naši još uvijek – hvala Bogu – živi i zdravi savremenici, također moji dragi i poštovani prethodnici u proučavanju bošnjačke i bosanskohercegovačke književnosti i kulture.

Nemam potrebu baviti se ovim i ovakvim tekstovima jer unaprijed znam šta u njima piše – sve same laži i potvore. A prije svega mržnja. Da, mržnja. Jer, Dubravko Lovrenović i drugi članovi i članice Kluba očito jesu prvenstveno "hejteri", tj. ljudi mržnje. Iako sam im posebno važan, oni, međutim, ne mrze samo mene, već, po svemu sudeći, mrze sve one koji drugačije misle i koji ne robuju njihovu načinu mišljenja. Njihovoj Ideji. Oni su netolerantni, a netolerantni su posebno prema Bošnjacima. Sezona lova na drugog i drugačijeg, na neistomišljenike uopće, odavno je otvorena, a u tom lovu glavni lovci jesu upravo članovi i članice Kluba. A jedna od glavnih lovina trebao bih biti baš ja. Ja kao Bošnjak i profesor bošnjačke književnosti, prije svega.

Bilo kako bilo, lovci neka love, a *Tačno.net* neka objavljuje njihove lovačke trofeje, i njihove lovačke priče. Svako, uostalom, mora raditi svoj posao. Pa i Dubravko Lovrenović, i članovi i članice Kluba. I *Tačno.net*, naravno.

I ja, zato, moram "odraditi" svoju ulogu koji mi je dosudio Dubravko Lovrenović i Klub kojem se on sad nameće za vođu umjesto Envera Kazaza. Stoga, napokon, "priznajem": da, jesam i "bošnjački nacionalist", i "desničar", i "fašist", i... šta god kažu i požele kazati o meni – ja to jesam. "Priznajem" kao svaki heretik pred lomačom koja mu je naložena, kao svaki heretik kojeg su potvorili i u svome "pravedničkom" zanosu fabricirali njegovi inkvizitori da bi ga mogli spaliti na lomači za kojom toliko žude. A to mi onda, prije nego se lomača razbukta u svetom činu zatiranja krivovjerja, daje mogućnost i da Dubravka Lovrenovića pitam s kojim to pravom sebe nameće kao arbitra bilo kome?! I s kojim pravom bilo koga patronizira, i kome je to uopće potrebno patroniziranje, pogotovo Lovrenovićevo?! Šta to, naime, Dubravko Lovrenović ima s bošnjačkom herezom i po čemu je pozvan da je iskorjenjuje?! Znam da su Bošnjaci, pogotovo oni poput mene, po definiciji i "nacionalisti", i "desničari", valjda i "fašisti", i sve drugo što trebamo i moramo biti, i znam da Dubravku Lovrenoviću i drugima sličnim jesmo problem, ali, eto, nećemo se više ljutiti što stećci nisu više bosanski – obećavamo!

Poučen ranijim iskustvom, gotovo sam siguran da će sad uslijediti nova hajka na mene, možda opet i na moju porodicu. Raspisat će se ponovo članovi i članice Kluba, angažirat će se vjerovatno i "novaci", i ini, ko god poželi pridodati makar slamčicu na svetu inkvizicijsku buktinju, i sve će to biti predstavljeno ne kao ono što jeste – kao hajka na targetiranog Neprijatelja, već kao glas "demokratske javnosti" i izraz "kritičkog mišljenja", a svemu tome svoj važan prilog dat će vjerovatno posebno *Tačno.net*. Kao i dosad, protiv mene radit će se i javno i tajno, i jednako prijavu kao i ranije, sve dok cilj se ne postigne a Neprijatelj ne eliminira, po mogućnosti jednom zauvijek. Trijumfirat će, tako, sloboda i ljudska prava, triumfirat će zakon i etika, i još jednom potvrdit će se da je sezona lova otvorena. Jer, prava nisu ista za sve, a istina pripada samo Odabranima.

Ne zato što je medievalist, Dubravko Lovrenović najviše me, dakle, podsjeća na inkvizitora. Takvih je Bosna imala i više nego što ih je trebala, pa ih nije teško prepoznati ni danas. Zato, bez želje i namjere da s njim uopće polemiziram oko ma koje od njegovih brojnih podvala i potvora, kako sad, tako i bilo koji drugi put, Dubravku Lovrenoviću i za početak i za kraj mogu samo otposlati stihove velikog pjesnika:

“Oružnik si najzad najstroži
I istražnik božiji
Krvav do očiju
Do očaja
Bijesan
Od borbe
Za žive
I mrtve
Robe

Zapalit ćeš me znam na kraju priče

Zapalit ćeš me znam
Na tvojoj presvetoj
I svijetloj
Lomači

Koja
U
Tebi
Eto
Već
Niče

A ja se na tome tvome strasnom
I strašnome
Stratištu
Neću
Niti
Po-
Ma
Či“

 582

Autor **tačno.net**
30.11.2016. u 09:12

Social media
Podijeli

 Print

 Pošalji e-mail